

Agnieszka Warzyńska
Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach

Polityczne wywiady „Playboya” w latach 2006–2015

Słowa kluczowe: „Playboy”, wywiady prasowe, magazyn luksusowy, politycy w prasie, analiza zawartości prasy

Keywords: “Playboy”, press interviews, luxury magazine, politicians in the press, the content analysis of the press

Abstract

“Playboy”, the lifestyle magazine founded by Hugh Hefner and his associates, appeared in the American market in 1953. It has been published in Poland since December 1992. “Playboy” is known for images of fully nude women, but the gentleman’s glossy has a long history of publishing articles, short stories and interviews. This article aims at analysing political interviews and the images of politicians as presented in the pages of the magazine. The author has based her research on 119 issues of “Playboy” launched between 2006 and 2015. Within this period of time the magazine published 19 interviews with political figures.

Czasopisma przeznaczone dla męskiego audytorium są dość młodym tworem na polskim rynku prasowym. Ich obecność można odnotować dopiero na początku lat 90. XX wieku¹.

W segmencie prasy adresowanej do mężczyzn wyróżnia się zarówno magazyny luksusowe, bezpłatną prasę ogłoszeniową, jak również pisma specjalistyczne². „Playboy” należy do grupy wysokonakładowych³ magazynów *lifestylowych*⁴. W ciągu dwóch ostatnich dekad czytelnik miał dostęp do niewielkiej liczby tytułów

---

¹ E. Zierkiewicz, *Czasopisma life-stylowe dla mężczyzn – (pozorna) opozycja dla prasy kobiecej*, „Studia Socjologiczne” 2008, nr 1, s. 46.

² T. Mielczarek, *Monopol, pluralizm, koncentracja. Środki komunikowania masowego w Polsce w latach 1989–2006*, Warszawa 2007, s. 187-194.

³ Średni nakład jednorazowy w grudniu 2015 roku wynosił 99500 egzemplarzy. Za: dane Związku Kontroli Dystrybucji Prasy, <https://www.teleskop.org.pl/zkdp/index.jsp?p=publicDataNoReg> [2016.03.01]. Zob. też: T. Mielczarek, op. cit., s. 171.

⁴ Więcej na ten temat zob.: O. Dąbrowska-Cendrowska, *Wysokonakładowe magazyny lifestylowe w Polsce w pierwszej dekadzie XXI w. – kryzys, stagnacja czy rozwój?*, „Rocznik Bibliologiczno-Prasoznawczy”, Kielce 2013, s. 119-136.

prasy tego typu. Nadal wychodzące: „Playboy”, „CKM”, „Logo”, „Men’s Health”, debiutujące – „ELLE Man” i „Esquire” oraz kilku, które nie utrzymały się na polskim rynku: „Maxim”, „Gentelmen” czy „Max”. W 2014 roku w sprzedaży pojawił się również pierwszy w Polsce *lifestylowy* magazyn dla gejów pt. „Pride”⁵.

„Playboy” *istnieje od ponad 60 lat, jest jedną z trzech najlepiej rozpoznawalnych marek na świecie – w Polsce od grudnia 1992 roku. Polska edycja pod względem wielkości nakładu zajmuje 4. miejsce wśród wszystkich 17 edycji. »Playboy«⁶ jest symbolem jakości i dobrego smaku, od lat wskazuje nowe trendy dla inteligentnych, dynamicznych mężczyzn, którzy cenią piękno życia*⁷. Założycielem magazynu jest Hugh Hefner – pierwszy i obecny (jedyne) redaktor naczelny magazynu „Playboy”⁸.

Wśród wydawców magazynów wysokonakładowych w Polsce dominują koncerny z kapitałem zagranicznym⁹, jak polskiej edycji periodyku – Marquard Media Polska¹⁰. Oferuje nabywcom głównie magazyny luksusowe, które propagują określony styl życia. Odbiorca „Playboya” to *czytelnik wykształcony, spełniony zawodowo mężczyzna, o wysokiej kulturze osobistej, zainteresowany sztuką, otwarty na świat i inne kultury. Jest aktywny, nowoczesny, ceni wygodę i wysoki standard życia (...)*¹¹. Czasopismo, obok fotografii roznegliżowanych kobiet, oferuje również

⁵ Polski kwartalnik *lifestylowy* „Pride” pojawił się w sprzedaży 30 września 2014 roku. <http://www.wirtualnemedi.pl/artukul/na-rynek-wkracza-pride-lifestylowy-magazyn-dla-gejow-za-24-90-zl> [02.03.2016]; zob. też: <http://www.press.pl/tresc/37059,luksusowy-magazyn-dla-gejow-liczy-na-rozwoj-ryнку-lgbt> [02.03.2016].

⁶ Pierwszy numer „Playboya” ukazał się w 1953 roku w Stanach Zjednoczonych i sprzedal się w liczbie 50 tys. egzemplarzy. Zamieszczone zostały w nim m.in. opowiadania Artura Conan Doyle’a i Abrose Bierce’a, a także zdjęcia Marylin Monroe (Hefner odkupił prawa do publikacji w magazynie tych fotografii za 500 dolarów od Johna Baumgartha), artykuł na temat futbolu amerykańskiego oraz strona z dowcipami. Za: R. Miller, *Prawdziwa historia imperium Playboya*, Warszawa 1992, s. 42, 46.

⁷ <http://www.marquard.pl/magazyny/playboy/> [12.02.2016].

⁸ Hugh Marston Hefner – urodził się 9 kwietnia 1926 roku w Chicago (Illinois) w USA jako starszy z dwóch synów Glenna i Grace Hefnerów. Po ukończeniu szkoły średniej pracował jako dziennikarz w wojskowej gazecie. Studiował psychologię oraz socjologię na Uniwersytecie Illinois w Chicago. W latach pięćdziesiątych był rysownikiem kreskówek, później copywriterem w magazynie „Esquire”. W 1953 roku założył własne czasopismo – „Playboy”. Trzykrotnie żona ty. Ma czwórkę dzieci. Obecnie wydawca, przedsiębiorca, właściciel klubów i hoteli. Za: http://www.playboyenterprises.com/home/content.cfm?content=t_template&packet=00061D22-C172-1C7A-9B578304E50A011A&MmenuFlag=profile [26.02.2016]. Zob. też: K.T. Toeplitz, *Kultura w stylu blue jeans*, Warszawa 1975, s. 97.

⁹ O. Dąbrowska-Cendrowska, *Burda Media Polska, Bauer Media, Ringier Axel Springer, G+J Polska – kondycja „wielkiej niemieckiej czwórki” na polskim rynku medialnym*, „Media i Społeczeństwo”, Kielce 2014, nr 4, s. 87.

¹⁰ Wydawnictwo Marquard Media zostało założone w 1965 roku przez Jürga Marquarda. Dzisiaj jest obecne m.in. na rynku niemieckim, austriackim, szwajcarskim, węgierskim. Marquard Media Polska jest częścią szwajcarskiej grupy Marquard Media. W Polsce działa od 1992 roku, nieustannie plasując się w czołówce krajowego rynku prasowego. Za: <http://www.marquard.pl/26.02.2016>.

¹¹ <http://www.marquard.pl/magazyny/playboy/> [12.02.2016].

rozrywki *intelektualne*. Cytując byłego redaktora naczelnego polskiej edycji magazynu – Marcina Meller¹²: *Mówisz PLAYBOY i myślisz «piękne kobiety». Ale zaraz potem: «świetne wywiady». Były i są wizytówką amerykańskiego PLAYBOYA. Ale i my w polskiej edycji przywiązujemy do nich ogromną wagę. Wokół nich układamy kompozycje każdego numeru. O nich myślimy miesiące naprzód. Do nich najdłużej przygotowują się autorzy. I jak sądzimy z reakcji, one wywołują najżywszy odzew czytelników. (...) Przez lata wypracowaliśmy chyba niepowtarzalny styl naszych rozmów. W żadnym piśmie przepytywani nie odpowiadają w taki sposób: na luzie, ironicznie, prezentując się z zaskakującej strony, sypiąc anegdotami, ale jednocześnie zachowując powagę tam, gdzie się jej wymaga. I w czasach, gdy wszystko musi być coraz krótsze, nasze wywiady mają ożywczy, (...) oldskulowy, rozmach¹³.*

Przedmiotem moich badań są wywiady z politykami i osobami bezpośrednio związanymi z polityką, jak również ocena sposobu prezentacji sylwetek politycznych rozmówców w luksusowym magazynie dla mężczyzn – „Playboy”, edycja polska¹⁴.

Badania zostały oparte na kluczu kategoryzacyjnym, który stworzono w celu usystematyzowania i wyróżnienia istotnych cech. Składają się na niego poniższe kategorie:

- Ludzie polityki,
- Ludzie filmu,
- Muzycy,
- Pisarze,
- Dziennikarze,
- Inni.

Wyodrębnienie tych kategorii pozwoliło na wysunięcie wniosków o istotnych aspektach badanej części magazynu¹⁵.

Celem badań jest zestawienie wywiadów „Playboya” i ukazanie na podstawie proporcji liczbowych, jak wywiady z ludźmi polityki prezentują się na tle rozmów

---

¹² Marcin Meller jest reporterem i felietonistą „Newsweeka Polska”. W TVN24 prowadzi „Drugie śniadanie mistrzów”, a w TVN (wraz z Magdą Mołek) program „Dzień Dobry TVN”. Absolwent historii na Uniwersytecie Warszawskim był działaczem podziemnego NZS-u i Pomarańczowej Alternatywy. W latach 1991–2003 reporter tygodnika „Polityka”, w tym czasie spędził dwa lata w Afryce, pisał również m.in. z byłej Jugosławii, Iranu i Czeczenii. Był gospodarzem nadawanego przez TVN pierwszego w Polsce reality show „Agent”. W latach 2003–2012 redaktor naczelny polskiej edycji miesięcznika „Playboy”. W 2011 roku ukazała się bestsellerowa książka „Gaumardzos! Opowieści z Gruzji”, którą napisał razem z żoną Anną Dziewit-Meller. Za: <http://www.newsweek.pl/marcin-meller,autor,7210,1.html> [15.02.2016].

¹³ 50 najlepszych wywiadów Playboya, Warszawa 2007, s. 5.

¹⁴ Pierwszy numer polskiego „Playboya” ukazał się w grudniu 1992 roku. Kosztował 29 500 zł (przed denominacją). Znaleźć w nim można było wywiad z Lechem Wałęsą oraz sesję fotograficzną Malwiny Rzeczkowskiej – która była pierwszą Playmate edycji polskiej. Za: http://ftpsuperbrands.home.pl/SB1_pdf/Playboy.pdf [12.02.2016].

¹⁵ W. Pisarek, *Analiza zawartości prasy*, Kraków 1983, s. 98.

przeprowadzonych z osobami innych profesji. Okres badań obejmuje ostatnią dekadę, czyli lata 2006–2015. Łącznie analizie poddano 119 numerów pisma¹⁶.

Temat polityki nie gości często na łamach magazynu. To właśnie w wywiadach można odszukać jej najwięcej. Politycy w „Playboyu” występują również sporadycznie w rankingach *Najlepiej ubrani Polacy*, jak np. Radosław Sikorki w styczniowym numerze 2013 roku¹⁷. W 2006 roku w dwóch numerach pisma zamieszczono rubrykę *POLITYKA*. Znalazły się w niej dwa artykuły. Pierwszy, zatytułowany *Seks i władza nad Sekwaną*¹⁸, rozprawiał o francuskich politykach i ich kochankach, drugi natomiast *Dać w papę i po wszystkim*¹⁹ dotyczył temperamentu i agresji polityków. W rubryce *LUDZIE* odnaleźć można kilka artykułów dotyczących polityki. Są to teksty nietuzinkowe, jak np. *Złote usta polityków*²⁰ – zdania i wypowiedzi, które padły bez zastanowienia, stając się powodem anegdota²¹. W artykule zostanie omówiona jedynie forma wypowiedzi dziennikarskiej, jaką jest wywiad²².

W Tabeli 1 przedstawiono zestawienie liczby udzielonych wywiadów w określonych kategoriach²³. Jak widać osobowości kultury są tu grupą dominującą. Najliczniejszym gronem byli *Ludzie filmu* – aż 110 rozmów, co daje niespełna 1/3 wszystkich wywiadów w ostatnim dziesięcioleciu. Ukazywały się one prawie w każdym numerze. Do tej kategorii zaliczono zarówno aktorów, reżyserów, jak i scenarzystów czy operatorów filmowych. *Muzycy* to przede wszystkim wokaliści. Pozostałe kategorie to stricte wykonywane zawody rozmówców. Do pozycji *Inne* zakwalifikowano m.in.: architektów, performerów, kucharzy, restauratorów, seksuologów. Kategoria *Ludzie polityki* zawiera wywiady z politykami i osobami funkcjonującymi wokół polityki. Jak można zauważyć w Tabeli 1, polityczne rozmowy w „Playboyu” w ostatniej dekadzie pojawiły się 19 razy.

¹⁶ W 2009 roku wydano jeden numer podwójny: 07/08 (200) jubileuszowy, czyli 11, a nie jak zwykle, 12 numerów (miesięcznik) w roku.

¹⁷ *Ranking „Najlepiej ubrani Polacy”*, „Playboy” 2013, nr 01 (241), s. 40. Radosław Sikorki pojawia się również w tym samym *Rankingu* w numerze 01 (193) z 2009 roku, s. 44.

¹⁸ K. Staszak, *Seks i władza nad Sekwaną*, „Playboy” 2006, nr 11 (167), s. 56-62.

¹⁹ D. Rosiak, *Dać w papę i po wszystkim*, „Playboy” 2006, nr 08 (164), s. 42-45.

²⁰ M. Kasprzak, *Złote usta polityków*, „Playboy” 2015, nr 10 (274), s. 52-55.

²¹ W badanych numerach w rubryce *LUDZIE* doliczyłam się łącznie 8 artykułów dotyczących polityki. W numerach: 03 (159) 2006, 10 (190) 2008, 01 (193) 2009, 05 (197) 2009, 09 (225) 2011, 07 (259) 2014, 10 (274) 2015, 11 (275) 2015.

²² Zob. K. Wolny-Zmorzyński, A. Kaliszewski, W. Furman, *Gatunki dziennikarskie. Teoria, praktyka, język*, Warszawa 2009, s. 112.

²³ Przy tworzeniu kategorii do tabeli pomocna okazała się strona internetowa wywiadowcy.pl. Zawiera ona wywiady przeprowadzone przez twórców tego portalu: Arkadiusza Bartosiaka i Łukasza Klinke, dziennikarzy, którzy od lat współpracują z polskim „Playboyem”, <http://wywiadowcy.pl/> [12.02.2016].

Tabela 1. Zestawienie liczbowe rozmówców „Playboya” za lata 2006–2015.

Rozmówcy Playboya	Rok										Razem Wywiadów
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	
Ludzie polityki	1	3	3	1	2	2	2	3	1	1	19
Ludzie filmu	12	14	11	13	13	7	8	10	10	12	110
Muzycy	9	7	6	6	9	5	4	1	1	4	52
Sportowcy	1	1	5	5	2	4	8	2	7	3	38
Pisarze	2	4	2	0	0	3	0	2	2	2	17
Dziennikarze	6	3	4	0	2	2	0	1	2	1	21
Inni	4	3	2	5	2	2	4	5	7	2	36
Razem w roku	35	35	33	30	30	25	26	24	30	25	293

Źródło: Opracowanie własne na podstawie magazynu „Playboy” – roczników za lata 2006–2015.

Liczby podane w Tabeli 2. w poszczególnych kategoriach to wartości procentowe. 19 wywiadów politycznych stanowi 6,48% wszystkich badanych rozmów, co daje 6. miejsce w stosunku do wszystkich zamieszczonych wywiadów spośród 7. badanych kategorii.

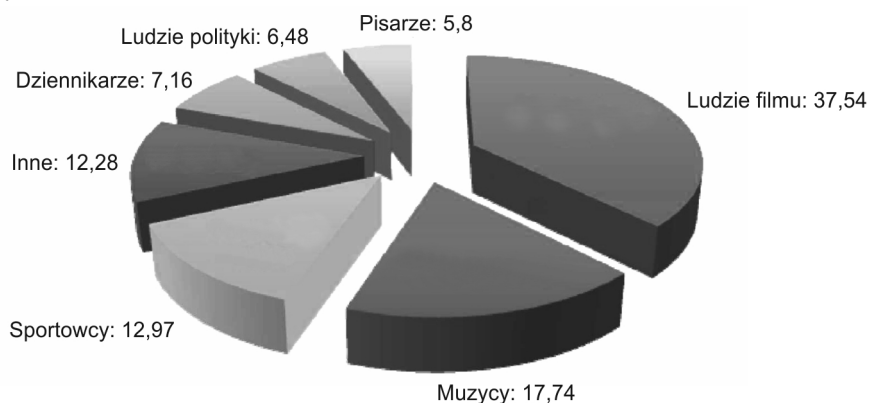
Tabela 2. Zestawienie procentowe rozmówców „Playboya” za lata 2006–2015.

Rozmówcy Playboya	Rok										Razem
	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	
Ludzie filmu	10,9	12,73	10	11,82	11,82	6,36	7,27	9,09	9,09	10,9	37,54
Muzycy	17,3	13,46	11,54	11,54	17,3	9,61	7,69	1,92	1,92	7,69	17,74
Sportowcy	2,63	2,63	7,35	7,35	5,26	10,52	21,05	5,26	18,42	7,89	12,97
Inni	11,11	8,33	5,55	13,89	5,55	5,55	11,11	13,89	19,44	5,55	12,28
Dziennikarze	28,57	14,28	19,04	0	9,52	9,52	0	4,76	9,52	4,76	7,16
Ludzie polityki	5,26	15,79	15,79	5,26	10,52	10,52	10,52	15,79	5,26	5,26	6,48
Pisarze	11,76	23,53	11,76	0	0	17,64	0	11,76	11,76	11,76	5,8
RAZEM%											99,97 ²⁴

Źródło: Opracowanie własne na podstawie magazynu „Playboy” – roczników za lata 2006–2015.

²⁴ Kolumna „Razem”: $6,48+37,54+17,74+12,97+5,8+7,16+12,28=99,97\%$. Różnica 0,03% wynika z przyjętej metody zaokrąglania przez algorytm Microsoft Excel.

Wykres 1. Udział procentowy poszczególnych kategorii w latach 2006–2015.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie magazynu „Playboy” – roczników za lata 2006–2015.

Wywiady w „Playboyu” są różnorodnie tytułowane. W spisie treści można wyróżnić rubryki, w jakich zostały zamieszczane:

- stałą rubrykę zatytułowaną WYWIAD, ukazującą się w magazynie każdego miesiąca. Nie posiada określonej liczby pytań, jest bardziej obszerna i rozbudowana niż pozostałe rubryki tego typu w „Playboyu”,
- ROZMOWA – należy do częstej oferty pisma, ale nie stałej,
- 20 PYTAŃ – jest tytułem umownym, gdyż pojawiają się również, np. 54 PYTANIA, 68 PYTAŃ czy 34 PYTANIA. Tytuł rubryki zależy od liczby zadanych pytań.

Wszystkie rubryki nie występują jednocześnie w każdym numerze. Zazwyczaj ROZMOWA i 20 PYTAŃ zamieszczane są nieregularnie, gdzie WYWIAD jest stałym punktem pisma. Wywiady polityczne zamieszczane są głównie w stałej rubryce magazynu: WYWIAD. Każdy został opatrzony biogramem i zdjęciami bohatera wywiadu. W badaniach nie brano pod uwagę rozmów z Playmates25 czy wywiadów dotyczących promocji, np. alkoholu. Nie są one zamieszczane w żadnej z rubryk opisanych powyżej. W dwóch numerach periodyku w badanym okresie, w dziale PLAYTOP, zamieszczono rubrykę PLAYTOP – POSTAC²⁶. Były to dwa wywiady, które zostały zakwalifikowane do badania.

²⁵ Playmate – dziewczyna miesiąca z rozkładówki „Playboya”. Playmate zadebiutowała w drugim numerze amerykańskiego „Playboya” w 1954 roku. W pierwszym numerze: Marilyn Monroe była jeszcze „Sweetheart of the Month” (1953 r.). Za: R. Miller, op. cit., s. 56-57.

²⁶ A. Bartosiak, *Pisanie i libido*, „Playboy” 2013, nr 10 (250), s. 18, (Był to krótki wywiad z pisarzem, Szczepanem Twardochem); R. Księżyk, *Dalej od filharmonii*, „Playboy” 2013, nr 08 (248), s. 18, (rozmowa z muzykiem, Marcinem Maseckim).

Tabela 3. Wywiady polityczne w poszczególnych rubrykach „Playboya” za lata 2006–2015.

Rok	Rubryka			
	WYWIAD	ROZMOWA	20 PYTAŃ	POSTAĆ
2006			1	
2007	1	1	1	
2008	2		1	
2009	1			
2010	2			
2011	2			
2012	1	1		
2013	2	1		
2014		1		
2015	1			
RAZEM	12	4	3	0

Źródło: Opracowanie własne na podstawie magazynu „Playboy” – roczniki za lata 2006–2015.

W opracowaniu dokonano podziału rozmówców „Playboya” w latach 2006–2015 ze względu na polityczne funkcje, jakie pełnili w rządzie i polityce, co prezentuje Tabela 4. Tematyka rozmów była różnorodna. Pytania nie dotyczyły wyłącznie zajmowanego przez rozmówcę stanowiska czy aktualnej sytuacji politycznej. Pierwszy polityczny wywiad w polskim „Playboyu” ukazał się w debiutującym numerze, czyli w grudniu 1992 roku. Był to przedruk wywiadu z Lechem Wałęsą, opublikowany po raz pierwszy w amerykańskiej edycji pisma w lutym 1982 roku²⁷. Po dwudziestu latach, w 2012 roku, były prezydent ponownie udzielił wywiadu. Mowa w nim o wydarzeniach ostatniego trzydziestolecia, Nagrodzie Nobla i o powstającym filmie Andrzeja Wajdy pt. „Wałęsa”²⁸.

Wywiad z Donaldem Tuskiem, który ukazał się w nr 10. (262.) z 2014 roku, był również przedrukiem²⁹. Pierwotnie wywiad zamieszczono w 3. numerze (16.) z 1994 roku. Rozmowa dotyczyła m.in. przegranej w wyborach parlamentarnych, poglądów politycznych, a także kobiet i braku garniturów (na które nie było go stać). Paradoksalnie obecnie stawiany za wzór stylu i elegancji. (...) *Tusk jest jednym z najlepiej ubranych polityków w Europie. – Jego strój nie przykuwa uwagi, ale też nie budzi kontrowersji. Niby proste, ale niewielu się to udaje* (...) ³⁰.

Andrzej Olechowski w wywiadzie dla „Playboya” mówił o karierze muzycznej i politycznej. Nie jest powszechnie wiadome, że zaczynał jako menedżer

²⁷ Rozmowa ta przeprowadzona została w październiku 1981 roku. Za: *Wywiad Playboy: Lech Wałęsa*, „Playboy” grudzień 1992, s. 29.

²⁸ „Playboy” 2012, nr 4 (232), s. 30.

²⁹ *Wywiad Playboy: Donald Tusk*, „Playboy” 1994, nr 3 (16), s. 31.

³⁰ *10 najlepiej ubranych Polaków*, „Playboy” 2015, nr 1 (265), s. 44.

Krzysztofa Klenczona i grupy Trzy Korony. Zapytany przez „Playboya”: *Dlaczego zamienił pan rock'n'rolla na politykę? Odpowiedział: Bo się ożeniłem*³¹.

W przypadku Pawła Śpiewaka sprawa wygląda niejako odwrotnie, gdyż to on „rzucił” politykę.

„Playboy”: *Dwa lata był pan posłem. Jest choćby jedna mała rzecz, za którą pan tęskni w polityce?*

Śpiewak: *Za niczym nie tęsknię. To nie dla mnie.*

„Playboy”: *Powszechnie zdiagnozowano pana udział w polityce jako straszny błąd.*

Śpiewak: *Pewnie słusznie.*

„Playboy”: *Ale doświadczenie ciekawe?*

Śpiewak: *Tak. Ktoś, kto jest tylko poza tym, nie ma szans na opisanie polityki taką, jaka jest*³².

Jedyną kobietą spośród grona udzielających wywiadów dotyczących polityki była Jadwiga Staniszkis. W wywiadzie tym mowa głównie o autorytecie, jakim jest, a za jakiego się nie uważa, jak również o polskiej inteligencji, o wyglądzie i atrakcyjności kobiety: (...) *Jak mnie aresztowano w 1986 r., robiłam sobie tusz do rzęs z popiołu z papierosów i ze smalcu. (...) Jak się ma poczucie, że się dobrze wygląda, to człowiek czuje się silniej*³³.

Nietuzinkową postacią był Janusz Palikot, uchodzący za swojego rodzaju politycznego celebrytę. *Dzięki sukcesom biznesowym, został najbogatszym polskim posłem*³⁴. Rozmowa dotyczyła m.in. *napoi alkoholowych, wizyty u psychiatry i legalizacji narkotyków. Były poseł wspominał również, że w szkole średniej grał na perkusji*³⁵.

Przepytywani w „Playboyu” skłaniają się ku ugrupowaniom liberalnym. To w większości osoby należące do Platformy Obywatelskiej lub z nią związane. Wywiadów udzielili również przedstawiciele lewicy, jak Leszek Miller i Ryszard Kalisz, wywodzący się z partii SLD.

Jak przedstawia Tabela 4., „Playboy” zamieszcza również wywiady z przedstawicielami zagranicznej sceny politycznej³⁶. Głównie były to osoby, które zajmowały stanowiska w rządzie Stanów Zjednoczonych, jak Benjamin Barber, Francis Fukuyama czy „Dick” Chaney. W 2013 roku w numerze 10 (250), zamieszczono rozmowę z byłym szefem izraelskich Służb Bezpieczeństwa Ogólnego, Avi Dichterem. Brytyjski korespondent wojenny Robert Fisk udzielił wywiadu do numeru 2 (158) z 2006 roku.

³¹ „Playboy” 2013, nr 9 (249), s. 39.

³² „Playboy” 2010, nr 4 (208), s. 39.

³³ „Playboy” 2013, nr 11 (203), s. 41.

³⁴ „Playboy” 2008, nr 7 (187), s. 42.

³⁵ Ibidem.

³⁶ Opisy sylwetek w tabeli nr 4 pochodzą z biogramów zamieszczonych w wywiadach „Playboya”. Jedynie notatka dotycząca Janusza Palikota pochodzi z artykułu zamieszczonego na stronie: <http://polska.newsweek.pl/wybory-2015-kim-jest-janusz-palikot-biografia-poglady,artykuly,357848,1.html> [01.03.2016].

Tabela 4. Polityczni rozmówcy „Playboya” w latach 2006–2015.

Lp.	Rok	Nr czasopisma	Autorzy wywiadu	Polityczni rozmówcy „Playboya”	Funkcje polityczne rozmówców „Playboya”	Strony w numerze
1	2015	6 (270)	James Rosen	Richard Bruce “Dick” Chaney	Polityk republikański, wiceprezydent USA za kadencji George’a W. Busha i sekretarz obrony u jego ojca, Busha seniora. Podczas wojny w Iraku w 1991 roku nadzorował operację Pułstynna Burza.	40–45
2	2014	10 (262)	Przemysław Berg	Donald Tusk	W czasie publikacji wywiadu Lider Kongresu Liberalno-Demokratycznego, obecnie przewodniczący Rady Europejskiej.	54–57
3	2013	10 (250)	Arkadiusz Bartosiak	Leszek Balcerowicz	Wicepremier i minister w rządzie Tadeusza Mazowieckiego (1989–1991), Jana Krzysztofa Bieleckiego (1991) i Jerzego Buzka (1997–2000), poseł na Sejm III kadencji (1997–2000), prezes Narodowego Banku Polskiego (2001–2007).	32–38
4	2013	10 (250)	Aviram Zino	Avi Dichter	(Właściwie Awraham Mosze Dichter) – były szef izraelskich Służb Bezpieczeństwa Ogólnego (Szin Bet), minister bezpieczeństwa wewnętrznego (2006–2009) i członek Knesetu (parlamentu izraelskiego).	50–54
5	2013	9 (249)	Jacek Nizinkiewicz	Andrzej Olechowski	Były minister finansów i spraw zagranicznych, były kandydat na prezydenta. Pracował w sekretariacie ONZ w Genewie, w Banku Światowym, był wiceprezese NBP i doradcą Lecha Wałęsy. W 2001 roku z Maciejem Płażyńskim i Donaldem Tuskiem założył Platformę Obywatelską.	38–43
6	2012	7 (235)	Jacek Przybylski	Francis Fukuyama	Amerykański ekonomista, politolog i filozof. Specjalista od sowieckiej polityki zagranicznej, były pracownik Departamentu Stanu.	62–66
7	2012	4 (232)	Jacek Nizinkiewicz	Lech Wałęsa	Z zawodu elektryk, przez 10 lat przewodniczący „Solidarności”. W grudniu 1981 roku internowany. W 1983 roku otrzymał Pokojową Nagrodę Nobla. Był współtwórcą porozumień Okrągłego Stołu. Przez 5 lat, od 1990 roku był prezydentem RP.	30–36

Lp. Rok	Nr czasopisma	Autorzy wywiadu	Polityczni rozmówcy „Playboya”	Funkcje polityczne rozmówców „Playboya”	Strony w numerze
8 2011	11 (218)	Wiktor Świetlik	Leszek Miller	Jako przedstawiciel strony rządowej w 1989 roku uczestniczył w obradach Okrągłego Stołu. Po rozwiązaniu PZPR był współzałożycielem SdRP. Inicjator powołania i przewodniczący SLD. Pełnił stanowiska ministra pracy i polityki socjalnej, szefa Urzędu Rady Ministrów, ministra SWiA. W 2001 roku został premierem rządu, który wprowadzał Polskę do UE.	32–36
9 2011	1 (217)	Arkadiusz Bartosiak, Łukasz Klinke	General Sławomir Petelicki	General brygady Wojska Polskiego w stanie spoczynku. Pracownik wywiadu PRL w Wiennamie Północnym, USA oraz w Szwecji. W 1990 roku zorganizował Jednostkę Wojskową 2305 – GROM. Dowodził nią, z dwuletnią przerwą, przez 9 lat. Prezes Fundacji Byłych Żołnierzy Jednostek Specjalnych GROM.	32–40
10 2010	5 (209)	Wiktor Świetlik	Daniel Passent	Dziennikarz, satyryk, pisarz, dyplomata. W „Polityce” pracuje od ponad pół wieku. W drugiej połowie lat 90. był polskim ambasadorem w Chile.	34–38
11 2010	4 (208)	Wiktor Świetlik	Paweł Śpiewak	Sociolog, historyk idei, były polityk. Był działaczem opozycji. Jest jednym z najbardziej znanych komentatorów politycznych, uchodzi za jednego z ojców określenia „IV RP”, w latach 2005–2007 był posłem z listy PO.	38–44
12 2009	11 (203)	Wiktor Świetlik	Jadwiga Staniszkis	Najbardziej znana, wpływowa, a zarazem budząca kontrowersje polska socjolog. Uchodzi za osobę mającą przemożny wpływ na polską politykę, pomimo że nigdy nie piastowała żadnych funkcji w administracji.	38–45
13 2008	11 (191)	Dawid Sheff	Fareed Zakaria	Amerykański publicysta, zasłynął dzięki tekstowi <i>Polityka wściekłości: Dlaczego oni nas nienawidzą</i> opublikowanego w „Newsweeku” po zamachach z 11 września 2001 roku.	104–107
14 2008	7 (187)	Arkadiusz Bartosiak, Łukasz Klinke, Marcin Meller	Janusz Palikot	W 2005 roku wystartował w wyborach parlamentarnych z listy PO. Był posłem na Sejm V, VI oraz VII kadencji. W 2010 roku założył własne ugrupowanie – Ruch Palikota, które następnie przekształcono w Twój Ruch. W 2015 wystąpił ze swą kandydaturą na prezydenta RP.	40–49

Lp. Rok	Nr czasopisma	Autorzy wywiadu	Polityczni rozmówcy „Playboya”	Funkcje polityczne rozmówców „Playboya”	Strony w numerze
15 2008	12 (192)	Arkadiusz Bartosiak, Łukasz Klinke, Marcin Meller	Ryszard Kalisz	Pod koniec lat 70. wstąpił do PZPR. Podczas obrad Okrągłego Stołu pełnił funkcje eksperta ze strony rządowej. Od 1993 do 1996 roku był zastępcą przewodniczącego Trybunału Stanu, a w latach 1997–2000 sekretarzem stanu w Kancelarii Prezydenta RP. W 2001 posel z listy Sojuszu Lewicy Demokratycznej. W 2004 roku został ministrem spraw wewnętrznych i administracji, a w 2007 znów został posłem.	46–55
16 2007	12 (180)	Arkadiusz Bartosiak, Łukasz Klinke	Kazimierz Kutz	Reżyser, w 1997 roku zajął się polityką, startując w wyborach do Senatu z listy Unii Wolności. Od 2001 roku był wicemarszałkiem Senatu. Posel z ramienia PO.	64–74
17 2007	6 (174)	Arkadiusz Bartosiak, Łukasz Klinke, Marcin Meller	Radosław Sikorski	Od 1990 roku był doradcą Ruperta Murdocha do spraw inwencji w Polsce. W 1992 roku został wiceministrem obrony narodowej. W latach 1998–2001 był podsekretarzem stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. W 2005 roku wybrany do Senatu z listy PiS w okręgu bydgoskim. Od 31 października 2005 do 5 lutego 2007 roku pełnił funkcję ministra obrony narodowej.	82–90
18 2007	4 (172)	Adam Leszczyński	Benjamin Barber	Lewicowy intelektualista, ekspert polityczny w Stanach Zjednoczonych. Doradzał politykom z Partii Demokratycznej, m.in. prezydentowi Billowi Clintonowi.	136–139
19 2006	2 (158)	Craig Fitzsimons	Robert Fisk	Korespondent wojenny, od 1998 roku pisze reportaże z Bliższego Wschodu dla londyńskiego pisma „Independent”. Wyważone relacje Fiska dostarczają solidnej krytyki współczesnego krajobrazu geopolitycznego.	102–105

Źródło: Opracowanie własne na podstawie magazynu „Playboy” – roczniki za lata 2006–2015.

Magazyn „Playboy” to nie tylko sławne rozkładówki. Pismo posiada również inne oblicze: to barwne i ciekawe teksty.

O popularności rozmów „Playboya” świadczą m.in. trzy wydania specjalne magazynu:

- „Playboy ekstra. Męskie wywiady”³⁷,
- „Playboy ekstra. Klasyczne wywiady”³⁸,
- „Playboy ekstra. Klasyczne wywiady cz. 2”³⁹.

Opublikowano w nich rozmowy wcześniej zamieszczone w poszczególnych numerach pisma. W 15. rocznicę powstania polskiej edycji miesięcznika została wydana książka: *50 najlepszych wywiadów Playboya* (Warszawa 2007).

W wywiadach „Playboya” zamieszczonych w latach 2006–2015 zaproszeni goście wykazali się poczuciem humoru, dystansem do własnej osoby, niejednokrotnie ukazali swoje nowe oblicze, odmieniając wizerunek. Rozmowy są pełne anegdot, ciekawych wspomnień, a udzielanie odpowiedzi odbywa się w swobodnej atmosferze. *Wywiady PLAYBOYA – dowcipne, pikantne, nieprzewidywalne, kontrolersyjne – od zawsze uchodzą za atrakcję pisma nie mniejszą niż pictoriale*⁴⁰ gwiazd. (...) *Ich charakter jest czymś wyjątkowym na polskim rynku prasowym*⁴¹.

³⁷ „Playboy ekstra. Męskie wywiady”, wydanie specjalne, 2012, nr 1.

³⁸ „Playboy ekstra. Klasyczne wywiady”, wydanie specjalne, 2015, nr 1 (2).

³⁹ „Playboy ekstra. Klasyczne wywiady, cz. 2”, wydanie specjalne, 2016, nr 1 (3).

⁴⁰ *Pictorial* – rodzaj aktu będącego przedstawieniem nagiej postaci ludzkiej na fotografii, niekiedy także na rysunku lub w obrazie, *Słownik Języka Polskiego SJP*, <http://sjp.pl/> [26.02.2016].

⁴¹ „Playboy” 2007, nr 11 (179), s. 1.